

KENTİN (EZ)GİSİ

Yanmıştı kentler
ve et kokuyordu
uçtan uca bu koca şehir
Siyah yuvarlak bir utançtı
bu!...
Çoğalıyordu dağlar
notalaşan enkazlar!...

Evren karanlıktı
Zerdüş:
“Saadet karanlıkta kalmamaktır” diyordu

Tanrım!
suçluyum
bende oradaydım
sislerle yazdım
arz-ı hâlimi
ve anlaşmadım Frenklerle asla!

Mavi kutsal muskalar asılıydı gökyüzüne
buna topraktan bağımsız menekşeler şahit
ruhumda yetiştirdim onları

Siyah sayfalara portreler çizdim
siyah kalemlerle,
sadakatle!...
Tanrım bende oradaydım
Güneş sadece eşit davranıyordu
karanlıkta öfkeli...